

GEWIKT & GEWOGEN

Bach met Bolsward en Pauli Yap in topvorm

Gebeurtenis: Bachs *Matthäus Passion* door Oratoriumvereniging Bolsward o.l.v. Pauli Yap **Medewerkenden:** Adrian Fernandes (Evangelist), Mattijs van der Woerd (Jezus), Margreet Rietveld (invalster), Mirjam Schreur, Jean-León Klostermann, Pierre Mak, Barokensemble Eik en Linde, Sint Vitus Kinder- en Jeugdkoor (Leeuwarden) en Jongerenkoor Lelielûd (Baard) **Gezien:** 27/3 Martinikerk Bolsward **Pu- blik:** 550 **Nog te zien:** vanavond ★★★★★☆

Het oogde vertrouwd. Pauli Yap op de bok, de Oratoriumvereniging Bolsward op de tribune, en Bachs *Matthäus*

Passion op de lessenaars. Ieder jaar is het vaste prik. En ieder jaar is het anders. Alsof deze dirigent kans ziet steeds weer net een ander licht over deze bekende partituur te laten schijnen.

Dit keer koos Yap regelmatig voor bescheiden – incidenteel zeer bescheiden – tempi in combinatie met smaakvolle accentueringen in zowel koor als orkest. Daarmee bleef een van de meest essentiële kenmerken van deze passie steeds goed in beeld: Bachs klankschilderingen, het suggestieve in zijn muziek, zaken waar niet door ie-

deren bij wordt stilgestaan. Yap deed dat wel en kwam door haar aanpak, ook van het koor, tot sterke gevoelsmomenten.

Verder zette ze in op een levendige strijkersgroep, die hierdoor duidelijk een gelijkwaardige tegenhanger was van de regelmatig in verschillende samenstellingen opduikende blazers. En ze stuurde het koor in dynamiek en in de manier van zingen, kortaf of breder. Zo vond ze aansluiting bij de sfeer van een bepaald passiegedeelte. Zoals het mild gezongen en in fluwelen strijkersklanken ingebed-

de *So schlafen unsre Sünden ein*. De oratoriumvereniging was in topvorm. En de combinatie van Kinder- en Jeugdkoor Sint Vitus en Jongerenkoor Lelielûd ook.

Barokformatie Eik en Linde leverde prachtig gearticuleerd spel en beschikt over twee ijzersterke groepen strijkers. Veel solisten gaven het geheel eveneens glans. De licht lyrische maar tegelijk vertellende Evangelist (Adrian Fernandes) paste voortreffelijk in dit geheel. Net als mezzosopraan Mirjam Schreur, met haar warme geluid, een aansprekende, natuur-

lijke stem: naar bleek geknipt voor het *Erbarme dich*.

Pierre Mak met zijn fraaie, soms volumineuze geluid sprong er te veel uit. Zijn kleine, markante rollen, waaronder Pilatus, detoerden. Zijn basaria *Gebt mir meinen Jesum wieder* deed dat minder. De Jezus van Mattijs van der Woerd was wel helemaal op zijn plaats. Bij tenor Jean-León Klostermann beleefde men in de *O Schmerz*-aria enkele zwakke momenten.

RUDOLF NAMMENSMA